

Disputatio juridica inauguralis de fidejussoribus

<https://hdl.handle.net/1874/347223>

10.

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE
FIDEJUSSORIBUS.

FAVENTE DEO TER OPT. MAX.

Ex Auctoritate Magnifici Rectoris,

D. HERMANNI van HALEN,

S.S. Theologiae Doctoris, ejusdemque Facultatis in Inclytâ Academiâ
Ultrajectinâ Professoris Ordinarii, Verbique Divini ibidem in
Ecclesiâ Praconis,

N E C N O N

*Amplissimi Senatus Academicorum consensu, Nobilissimeque
Facultatis JURIDICÆ Decreto,*

P R O G R A D U D O C T O R A T U S
Summisque in UTROQUE JURE honoribus & Privilegiis
ritè, & legitimè consequendis.

Eruditorum examini subjicit,

MATTHIAS HENRICUS van WIJCK, Beverovicensis Bat.

A. D. 10. Jun. hora locoque solitis.

T R A J E C T I ad R H E N U M ,

Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, clc lxxix.

Genere & Virtute Viris Nobilissimis.

D. D. JOANNI de GRAEFF,

J. U. D. avunculo meo plurimum honorando.

D. D. JOANNI van EGMONT

vander NYENBURGH, Reipublicæ Alckmarianæ. Exconsuli, Aggerum Petteneorum Præfecto, quondam nomine ordinum Hollandiæ Westfrisiæ in concessu ordinum confederatarum Provinciarum Belgii deputato nec non eorundem nomine ad consilium status confœderati Belgii Deputato, avunculo meo affini omni observantia venerando.

D. D. JOANNI COETENBURGH,

J. U. D. cognato & extutori meo fidelissimo parentis defuncti loco summa animi reverentiâ semper colendo.

U T E T

Illusterrimo, Nobilissimo ac Amplissimo Viro

D. D. THEODORO van VELTHUYSEN,

Toparcha in Heemstede Williscop, Kortheeswijck &c. &c. Illustribus ac præpotentibus Reip. Trajetinæ Ordinibus electis, adscripto, eorumque nomine deputo ordinario. Cognato meo affini omni honore persequendo.

Hanc disputationem Inauguralem

Humillime Offert

MATTHIAS HENRICUS van WIJCK, Auctor.

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
DE
FIDEJUSSORIBUS.

THESES I.

E de impossibili, & per consequens inutili casu, hæc mea fit disputatio; paria enim sunt apud Jurisconsultos cæterosque; integræ vitæ homines, facta naturâ suâ impossibilia, & ea, quæ legibus vel divinis vel humanis sunt contraria: ut præclarè Papinius noster, *in l. filius 15. ff. de cond. instit.* quapropter primo fundamentalis, cui tota innititur hæc disputatio, tractanda venit quæstio: an sit licita tam divino, quam humano Jure fidejussio, quod indubitanter affirmo, ex jure divino *Prob. Gen. cap. 42. vers. 37. & cap. 43. vers. 9. & 32.* ubi frater fidem suam interponit pro fratre, & ex novo Testamento per Epistolam Divi Pauli ad Philemonem *vers. 17. & 18.* ubi Apostolus fidem suam interponit pro Onesimo: Jure verò humano quin sit licita fidejussio nullum puto esse dubium: tum propter utilitatem

4 DISPUTATIO JURIDICA

tatem commerciorum, sine quibus nulla floret respublica; tum propter expressas leges, Corpori Juris, ubique fere terrarum recepto, insitas & ab Imperatoribus tam ethnicis quam Christianis, approbatas.

I I.

Ut autem nihil ad clariorem rei intellectum aptum prætermittatur, ab etymologia nominis vel si mavis allusione ad illud incipiendum duco, cum & hoc apud Jurisconsultos non infrequens esse reperiam ut paet *ex pr. inst. de test. ordinan. ex l. 1. de acq. posses. & l. 1. de novat.* Fidejussor itaque vel fidejus-*sio secundum vin. ad pr. inst. de fidejuss.* dicta est à *jussione & fide* ut dicit patre ex formulis quas passim legimus: ego autem à duplice verbo nomen derivatum vel potius significati-*onem habere existimo, nempe à verbo, fide in imperativo & verbo *Jubeo* ut æquiveleat hinc *Jubeo ut fidas.* sed hæc speculativa tantum quare ad utiliora progredior.*

I I I.

Cum vero ex definitione optime alicujus rei natura percipiatur ab hac incipiendum esse dictat ratio; est ergo fidejussor qui interveniente stipulatione *l. 5. §. 2. ff. de verb. oblig. l. 12. C. hoc tit.* alienam obligationem *pr. inst. hoc tit. l. 93. §. 2. ff. de sollutionib.* in fidem suam suscipit *l. 75. §. 6. ff. de verb. obl.* sic ut debitor principalis maneat obligatus *l. 5. & 23. C. hoc tit. l. 5. §. 2. ff. de verb. obl.* ad hoc ut creditor de debito reddatur securior *pr. inst. hoc tit.* cum fidejussore conjunguntur in *l. ult. C. de const. pecun. mandator & constitutæ pecuniæ reus,* quod in plurisque, eodem Jure habeantur teste *Vin. in pr. inst. de fidejuss.*

IV. Pa-

INAUGURALIS.

IV.

Patent tamen non obstante dicta l. ult. C. de constit. pec. satis notabiles differentiae: mandator enim obligationem praecedit Eckholt. §. 6. de fidejuss. Calvin in suo lex. jurid. ad verb. manda-tores fidejussor vero & praecedit & sequitur obligationem. §. 3. inst. l. 6. §. 2. ff. hoc tit. secundo mandator tam præsens quam absens constitui potest l. 1. §. 1. l. 32. ff. mandati. fidejussor autem debet esse præsens l. 32. ff. mandati §. 7. inst. de iniur. s. ip. Tertio mandator nudo consensu constituitur pr. inst. de obl. ex consensu. fidejussor autem sola stipulatione l. 5. §. 2. ff. de verb. obl. Differt etiam fidejussor a constitutore quod hic ex pacto obligetur §. 9. inst. de act. & tam præsens quam ab-sens per nuntium vel epistolam l. 14. §. 3. l. 26. ff. de constit. peccun. ille vero non nisi præsens & per stipulationem obligatur l. 12. C. hoc tit. insuper constitutor & suæ & alienæ obli-gationi accedit l. 13. l. 5. §. 2. ff. de constit. peccun. Fidejussor autem tantum alienæ non propriæ l. 21. §. 2. ff. hoc tit. Non convenit etiam Fidejussor cum expromissore quia per hunc principalis debitor liberatur arg. l. 37. §. ult. ff. de operis libert. quod non fit per fidejussorem l. 4. l. 23. C. hoc tit. Expromit-tit quis etiam pro se ipso l. 11. §. 2. ff. de pecul. non autem pro se ipso quis fidejubere potest l. 21. §. 2. ff. hoc tit. Discrepat etiam fidejussor a sponsore, qui tam per pactum quam per stipulatio-nem obligatur l. 7. §. 12. ff. de pactis l. 7 ff. de V. S. fidejussor ut dictum tantum per stipulationem. Ultimo degenerat fidejussor a correis debendi, hi enim ipfi sunt principaliter & ad pro-prium debitum obligati l. 2. l. 4. de duob. reis constit. fidejussor vero alieno debito accedit l. 21. ff. hoc tit.

V.

Dictum jam aliquoties fidejussorem non nisi per stipulatio-nem obligari, hoc tamen patitur exceptionem in fidejussore,

DISPUTATIO JURIDICA

qui pro tutori apud pupillum intervenit, is enim si præsens patitur nomen suum in acta publica referri, perinde ac si stipulatio intervenisset obligatur, l. 4. §. 3. ff. de fidejuss. & nominat. tut. Moribus etiam ex nudo pacto obligatur fidejussor ut testatur. Soesius n. 2. ff. hoc tit. Peresius n. 2. C. b. t. Voet in compen. jur. eod.

V I.

Fidejubere possunt omnes qui non prohibentur, quidam autem prohibentur ob defectum ætatis ut infans l. 1. in pr. ff. de verb. obl. Pupillus sine tutoris auctoritate pr. inst. de auct. tut. inutilis enim est illorum fidejussio, qui se alii obligare non possunt §. 9. inst. de inutil. stip. minores 25 annis cum beneficio restitutionis in integrum gaudent adversus suam fidejussionem l. 48. §. 1. ff. hoc tit. l. 8. §. 1. ff. qui satisd. cog. l. 5. C. de in integr. rest. non admittuntur. Ob defectum animi inidonei sunt furiosi & mente capti cum nullum negotium recte gerant, utpote destituti voluntate & consensu l. 40. ff. de R. f. Ratione defectus corporis non fidejubet surdus l. 1. in pr. ff. de verb. obl. § 7. inst. de inutil. stip. nec mutus §. 7. inst. de inutil. stip. l. 1. §. 14. ff. de obl. & att. quos duos ultimos recte moribus fidejubere existimo, uti etiam in casu l. 4. §. 3. ff. de fidejuss. & nominat. tut. quia cessat ratio ob quam jure scripto fidejubere nequeunt.

V I I.

Præterea ex lege quibusdam datum est privilegium, ut simpliciter fidejubendo non obligenter cuius generis est miles per l. 31. C. locat. conduct. ne omisso armorum usu privatis negotiis occupetur, in magnum Reipublicæ detrimentum, nisi tamen in rem suam, ut v.g. pro procuratore suo fidejubeant l. 8. §. 1. ff. qui satisd. cognat. Quibus Imperator adjungit clericos in N. 123. Cap. 6. ne & hi forensibus intricati negotiis.
Divina

Divina ministeria minus recte expediant : Servi quoque extra rem peculiarem insciis dominis inidonei habentur fidejusfores per l. 3. 19. 20 ff. hoc tit. quia sic domini æri alieno per servos obligarentur, quod fieri vetat l. 6. ff. de acqu. harcd. l. 133. ff. de R. J.

V I I I.

Mulierum quoque inefficax est fidejussio & primo quidem tantum pro maritis suis temporibus Augusti & Claudi l. 2. in pr. ff. ad SCtum vellej. jure verò novo pro nullis efficax eorum est fidejussio l. 2. §. 1. ff. ad SCtum vellej. quare si de facto fidem suam mulier interposuerit, tuta nilominus est ope exceptionis si necdum solverit l. 11. ff. ad SCtum maced. solutum vero repetit ope conditionis indebiti. l. 40. ff. de condic. indeb. l. 8. §. 3. ff. ad SCtum vellej. Varii tamen in jure reperiuntur casus in quibus non prodest mulieribus SCtum Vellejanum I. si in rem suam fidejubat mulier l. 13. in pr. ff. ad SCtum vellej. II. Si mulier similem in rem suam fidejubere licet re ipsa pro alio intercedat, l. 11. ff. ad SCtum vellej. deceptis enim non decipientibus jura subveniunt, modo etiam creditor ingnoret intensionem mulieris l. 4. ff. ad SCtum vellej. Scienti enim creditor i nilominus obstareret SCtum vellejanum l. 12. ff. ad SCtum vellej. III. Si mulier acceperit pretium pro fidejussione, & hoc ipsum in instrumento expressum sit, privatur beneficio SCti Vellejani l. 23. C. ad SCtum vellej. IV. Si mulier perfectæ ætatis post factam intercessionem biennio præter lapsu, candem sponte repeterit, vel pignus, vel intercessorem dederit cum effectu ex sua iterata intercessione obligatur l. 22. C. ad SCtum vellej. V. Si pro suo creditore fidejubeat l. 2. C. ad SCtum vellej. quia idem est ac si in rem suum fidejubeat. VI. Si pro dote incercedat l. ult. C. ad SCtum vellej.

IX. An

8 DISPUTATIO JURIDICA

I X.

An ob venuntiationem a muliere factam cestet SCtum Vel-
lejanum disputant inter se magni nominis interpretes; Alii
enim negant, alii distingunt an judicialis sit renuntiatio, an
extra judicialis priorem validam esse afferunt, secus verò poste-
riorem; alii vero absolute affirmant, quibus ego assentior,
modo de suo beneficio antea edocta sit mulier l. 32. §. 4. ff. ad
SCtum vellej. l. ult. & auth. matri & avie C. quand. matri &
avie C. quand. mul. tit. off. fungi N. 118. C. 5. est enim hoc
SCtum in favorem mulierum introductum l. 40. ff. de reb.
cred. quilibet autem favori pro se introducto potest renuntia-
re l. 41. ff. de minorib. l. 48. ff. de pannis l. 29. C. eod. & clare
mea opinione probatur ex l. 22. C. ad SCtum vellej. nam si
intercessio mulieris esset contra l. l. ut dissentientes volunt,
esset suâ natura vitiosa: jam autem ex duobus actibus vitiosis vel
actu vitiōso iterato minimè potest oriiri actus validus & juri no-
stro conformis; oritur tamen in dicta l. 22. C. ex intercessione
iterata actus validus & legitimis, ergo intercessio mulieris non ut
iniqua sed tantum ut mulieribus damnosa & maximè ob sexus
earum fragilitatem & imperitiam, periculosa in earumdem fa-
vorem inefficax habetur; quare favori pro se introducto recte
renuntiant. Moribus quin recte rennuntient extra controver-
siam est teste Groeneweg. ad l. 23. antiquæ C. ad SCtum vellej.
Simon van Leeuwen lib. 4. Cap. 17. num. 4. Wassenber praktijk
notar. C. 10. §. 11.

X.

Fidejussores obligatio cum sit accessio alterius obligationis
necessario aliquam obligationem, cui accedere possit requirit,
quæ si non teneat non tenebit quoque accessoria l. 16. ff. l.
29. l. 37. ff. hoc tit. l. 178. ff. de R. f. omni autem obligatio-
ni accedere posse fidejussorem habet l. 1. ff. hoc tit. l. 3. §. 6.
ff.

I N A U G U R A L I S . 9

f. eod. tam futuræ quam præcedenti l. 6. §. 2. ff. *hoc tit.* tam
civili, quam naturali l. 7. ff. *hoc tit.* modo naturalis obligatio
non sit penitus omni juris civilis auxilio destituta l. 6. ff. *de
verb. obl.* nec interest sive litteris sive verbis sive re, sive con-
sensu constet principalis obligatio l. 8. §. 1. ff. *hoc tit.* §. 1. *inst.*
eed. neque an fidejussor pure, an ex die, an sub conditione
obligetur l. 6. §. 1. ff. *hoc tit.* sit ex delicto vel ex contractu
obligatio non refert l. 8. §. 5. l. 56. §. 3. ff. *hoc tit.* dummodo
ex delicto agatur civiliter & ad poenam pecuniariam nam si aga-
tur criminaliter & ad poenam corporalem inutilis est fidejussio
quia non potest soluti fieri restitutio & nemo suorum mem-
brorum est dominus l. 13. ff. *ad l. aquil.* & peccata suos debent
tenere auctores l. 22. C. *de pœnis.*

X I.

Dicta præcedenti thesi in aliquibus casibus patiuntur excep-
tionem, nam mulier pro dote recuperanda stante matrimonio
fidejussorem exigere non potest *tor. rit. C. ne fidejuss. vel mand.
dot. dentur.* ne scilicet caussa perfidiæ in connubio generetur &
fidejussoris exactio contumeliâ non caret l. 17. §. ult. ff. *de te-
stam. tut.* nec pro actione populari l. 56. ff. *in fin. hoc tit.* nec
pro obligatione mere civili l. 3. §. 1. ff. *de const. pecc. arg. l. 14.
ff. de compensat.* nec pro obligatione præscriptione temporis
finita l. 37. ff. *hoc tit.* nec pro obligatione turpi l. 12. §.
11. ff. *mandati.*

X I I.

Cæterum ex thesi X sequitur fidejussorem in plus quam
debet reus principalis obligari non posse quia eatenus ejus obli-
gatio non potest esse accessoria, non enim potest plus esse
in accessione quam in principali re, §. 5. *inst. l. 16. §. 1. ff.
hoc tit.* plus autem petitur quatuor modis, re, tempore, loco
& caussa §. 33. *inst. de act.* In minorem summam quam debet

B reus

10 D I S P U T A T I O J U R I D I C A

reus principalis fidejussor recte & cum effectu accipitur *l. 34. ff. hoc tit.* arctius nil ominus quam reus principalis potest obligari fidejussor, quare si debitor principalis tantum sit naturaliter obligatus potest fidejussor tamen etiam civiliter obligari *l. 6. §. 2. l. 16. §. 3. l. 60. ff. hoc tit.* item si debitor principalis sine pignore sit obligatus potest equidem fidejussor sub nexus pignoris obligari *l. 3. §. ult. ff. de administrat. rer. ad civit. pertin.*

X I I I.

Ratione præcedentis thesis celebris in hac materia discussienda venit quæstio, an fidejussor qui se in majorem summam obligavit, quam debet reus principalis, obligetur in summam concurrentem hoc est in tantum, quantum debet reus principalis, an vero nullo modo obligetur sic ut nulla ex illa fidejussione oriatur obligatio quod postremum videtur probari per *l. 8. §. 7. ff. & §. 5. inst. hoc tit.* non obstantibus tamen dictis locis priorem opinionem veriorem & juri conformiorem esse existimo, quod primo probatur a simili, stipulatio enim supra modum legitimarum usurarum, detracto superfluo vires habet atque subsistit quantumvis usuræ sint odiosæ *l. 9. in pr. ff. de usuris* item donatio exceedens summam 500 solidorum & actis non insinuata non in totum sed tantum in quantum excedit non valet. *l. 34. C. de donat.* secundo ne utile per inutile vitietur & minor summa semper inest majori *l. 83. §. 3. ff. de verb. obl.* hæc sententia quoque, probatur per *l. 1. §. 4. ff. de verb. obl. l. 11. §. 1. ff. de const. pec. l. 22. C. l. 70. ff. hoc tit.*

X I V.

Expositis requisitis ad hoc ut fidejussor efficaciter obligetur necessa-

necessariis, quosnam sortiatur effectus fidejussio restat viden-
dum; inter quos primus & præcipuus est, quod perinde ac
principalis debitor ad omne id quod tempore fidejussionis in
obligatione fuit obligetur, sive sors sit sive usura l. 68. §. 1.
ff. l. 10. C. hoc tit. de eo enim quod postea obligationi ex mo-
ra vel culpa rei principalis accessit fidejussor non tenetur l. ult.
ff. hoc tit. nisi expresse vel tacite in omnem caussam fidejusse-
rit l. 54. ff. locati l. 10. ff. rem pupil. salv. for. hæredem quoque
suum fidejussor relinquit obligatum §. 2. inst. hoc tit. l. 4. §. 1.
ff. l. 24. C. eod. est enim fidejussoria obligatio ex contractu quæ
excommuni regula in hæredes est transitoria l. 49. ff. de obl.
& act. quare si principalis obligatio sit ex delicto non indi-
stinctè contra hæredem fidejussoris competit actio, sed tan-
tum quo ad vivit principalis debitor l. 10. §. 2. si quis caus. in
jud. sist. caus. fac. morte enim delinquentis extinguitur actio
ex maleficio proveniens §. 1. inst. de perp. & temp. act. l. 10. §.
2. ff. si quis caus. in jud. sist. caus. fact.

X V.

Deinde ex obligatione fidejussoria oritur actio ex stipulatu
mediante enim stipulatione constituitur fidejussor l. 5. §. 2. ff.
de verb. obl. competens creditori principali adversus quemvis
ex fidejussoribus in solidum; liberum enim est creditori a
quo velit solidum petere §. 4. inst. hoc tit. est & potestas cre-
ditori relicto reo principali fidejussores conveniendi l. 5. C. l.
16. C. & l. 20. C. hoc tit. Fidejussori vero si pro reo principali
solverit, competit vel actio mandati si pro sciente & paciente
intercesserit §. 6. inst. hoc tit. l. 18. ff. mandati. vel actio
negotiorum gestorum si pro ignorantie intervenerit l. 20. §.
1. ff. mandati. Contra confidejussores, fidejussori qui de-
bitum solvit nulla competit actio nisi fidejussori, qui de-
bitum solvit a creditore principali cessa sit actio l. 11. C.
hoc tit. sed cum obstrictam adeo & periculosa obliga-
tionem ex fidejussione jure veteri provenientem, vix ulli

12 DISPUTATIO JURIDICA

qui fidem suam interponerent reperirentur, tria postea data sunt fidejussoribus beneficia rationi & æquitati apprimè convenientia ut beneficium ordinis seu excusionis in N. 4. C. 1. Divisionis in §. 4. inst. hoc tit. & Cedendarum actionum l. II. l. 21. & auth. presente C. hoc tit. quare horum accurata proximis explicatio hic minime est omittenda.

X V I.

Inter quæ primum locum sibi vindicare videtur beneficium ordinis sive excusionis, quod est privilegium quo opposito, creditor prius debet convenire debitorem principalem & eo excusso demum fidejussorem per N. 4. C. 1. & auth. presente C. hoc tit. fidejussorem, qui indemnitas dicitur, ipso jure tutum esse existimo etiam non opposito hoc beneficio Zoes. n. 24. Eckholt. §. 26. ad hunc tit. l. 63. ff. hoc tit. l. 21. ff. de solnt. Cessat hoc beneficium l. ob renuntiationem à fidejussore factam l. penult. C. de pactis, modo de eo ante edictus sit Eckholt. §. 29. ff. ad hunc tit. II. Si quis falso negaverit se fidejussisse & postea mendacii convincatur arg. l. 10. §. 1. ff. hoc tit. l. ult. ff. de rei vindic. l. 22. §. 1. ff. de rejudic. III. Si debitor principalis certo certius non sit solvendo inanis enim est actio, quam debitoris excludit inopia. IV. Si fidejussor sit praesens reus autem absens nisi eum intra tempus à judice determinatum judicio fistat auth. presente C. hoc tit. V. Si reus potens sit aut factiosus, qui difficulter conveniri potest. arg. 112. §. 1. ff. de verb. obl. VI. Si debitor principalis sit tantum naturaliter obligatus ut pupillus & similes tacite enim huic beneficio renuntiasse videtur quia scit aut scire debet tales personas conveniri non posse. VII. Si cum creditore non opposita hac exceptione litem contestatus sit est enim haec exceptio dilatoria quæ post litem contestatam opponi non potest. l. 12. l. 13. C. de exceptiōnibus.

XVII. Se-

X V I I.

Sequitur alterum in favorem fidejussorum concessum beneficium sci : divisionis , quod est privilegium , quo opposito singuli fidejussores si plures sint qui pro eodem & eodem debito fidem suam interposuerunt , non possunt conveniri in solidum , sed quisque pro virili parte convenientus est §. 4. inst. l. 26. ff hoc sit. quod autem hoc privilegium in dic. l. 26. adscribatur Divo Adriano & in §. 4. inst. Divo Pio provenit ex eo quod vel repetitum sit à Divo Pio vel quod divus Pius nomen Adriani à quo adoptatus est assumserit teste Cujac. Cessat quoque hoc beneficium I. si ei debito modo renuntiatum sit. l. penult. C. de pactis. II. Si quis falso negaverit se fidejussisse & postea mendacii convincatur. l. 10. §. 1. ff. hoc sit. III. Si sint plures confidejussores tutoris , qui rem pupilli salvam fore caverunt , pupillo agenti hanc exceptionem opponere nequeunt. l. ult. ff. rem pupil. salvo. fore. IV. Si confidejussores tales sint à quibus propter exceptionem illis competentem nihil exigi potest. l. 48. in pr. ff. hoc sit. V. Si tempore exactio- nis debiti unus vel plures fidejussores non sint solvendo hoc enim cæteris nocet §. 4. inst. l. 26 ff. l. 3. C. hoc sit. si tamen lis necdum sit contestata: cā enim contestata si tunc quis fidejussorum sit non solvendo principalis creditoris damnum est. §. 4. inst. l. 51. §. 4. ff. hoc sit. VI. Si factum ad quod fidejussores sunt obligati , sit individuum. arg. l. 2. §. 1. ff. de verb. obl. l. 25. §. 9. ff. famili ercisc. VII. Si unus fidejussorum jam totum debitum solverit non opposito hoc beneficio. §. 4. inst. l. 11. C. hoc sit.

X V I I I.

Ultimo loco venit beneficium cedendarum actionum quod est privilegium quo opposito unus ex fidejussoribus , qui totum debitum solvere paratus est petit à creditore principali ut actiones suas cedat adversus confidejussores & reum principali-

14 DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS.

lem ex eâ caussâ pro quâ fidejussio facta est , competentes
l. 11. l. 21. & auct. presente C. l. 13. l. 17. ff. hoc tit. quibus ta-
men cessis non plus repetit à confidejussoribus quam quod
ultra virilem portionem suam solvit ad hac enim debitore
principalí facto non solvendo ex propria persona est obligatus
§. 4. inst. l. 3. in fin. C. hoc tit. Aliquis etiam casibus cessat
& hoc beneficium I. si ei renuntiatum sit. penult. C. de pactis.
II. Si fidejussor solverit ante petitionem cessionis solutione
enim omnis actio extinguitur. l. 76. l. 43 ff. de solut. III. Si
neget se fidejussisse arg. l. 10. §. 1. ff. hoc tit. potest tamen hæc
exceptio etiam post sententiam cum effectu opponi. arg. l. 41.
§. 1. ff. hoc tit.

Hucusque de fidejussoribus eorumque obligatione ; quoniam
modo autem hæc extinguntur paucis supereft examinandum,
quod ut sciat præcipue hæc attendenda venit regula ; nem-
pe principalí non subsistente neque subsistit accessio l. 178. ff.
de R. f. quovis enim modo extincto debito principalí ex-
tinguitur quoque fidejussio. De novatione sc. voluntaria quid
sit dicendum alicui posset esse dubium, hac enim peracta alia
succedit obligatio , rescriptum tamen est eo non obstante fide-
jussores liberari. l. 4. C. hoc tit. Liberantur præterea fidejusso-
res principalí durante debito, si pactum intervenierit de liberan-
dis fidejussoribus l. penult. C. de pactis , vel si creditor prin-
cipalis fidejussori vel fidejussor creditorí successerit , nemo
enim pro se ipso fidejussor esse potest. l. 21. §. 2. ff. hoc tit.

C O-

COROLLARIA.

I.

IN mutuo fit alienatio.

II.

*Causæ ex hæredationis expressæ in No-
vel. 115. possunt extendi ad similes vel
graviores.*

III.

*Filius familias de adventiis plenis testari
nequit.*

IV.

*Filius familias ob non confectum inventa-
rium amittit legitimam.*

V. Usu

C O R O L A R I A

V.
*Usufructuarius extraneo cedens usum-
fructum non amittit usumfructum.*

V I.

Mandans simpliciter vulnus non tene-
tur de cæde subsequente ex l. Cor-
nel. de siccarius.

F I N I S.

